

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/112/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114207000
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7114207000.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka a vo veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, proti žalovanej L. B., M.. XX.X.XXXX, B., Z. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Nám. Legionárov 5 (ďalej len združenie), zast. JUDr. Monikou Marjanovič, Košice, Urbánkova 1562/6, o zaplatenie 648,14 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 40C/158/2014-103 z 3.12.2015 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že združeniu náhradu trov konania nepriznáva.

Stranám sporu a združeniu nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že konanie v časti o zaplatenie 520,- € zastavuje, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 128,14 € a úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 28,30 € od 18.3.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 43,40 € od 18.4.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 28,22 € od 18.5.2011 do zaplatenia a 9,25 % ročne zo sumy 28,22 € od 18.6.2011 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach každá vo výške 30 € vždy do 20. dňa v príslušnom mesiaci, počnúc nadobudnutím právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a že žalobca je povinný nahradiť združeniu trovy právneho zastúpenia vo výške 85,80 € na účet právneho zástupcu JUDr. Monika Marjanovič, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Žalobca napadol rozsudok vo výroku, ktorým bol zaviazaný nahradiť združeniu trovy právneho zastúpenia vo výške 85,80 € včas podaným odvolaním.
3. Súd v odôvodnení rozsudku k trovám konania o. i. uviedol, že o nich rozhodol v súlade s § 142 ods.2 v spojení s § 146 ods.2 veta prvá, § 149 ods.1 O.s.p. (ktorých znenie citoval) a uzavrel, že tým, že žalobca zobral žalobu v časti späť, bol v konaní úspešný v pomere 19,77% a zavinil zastavenie konania v pomere 80,23 %. Z uvedeného dôvodu vznikol žalovanej nárok na pomernú náhradu trov konania. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej ich náhradu v súlade s citovaným zákonným ustanovením a contrario nepriznal a priznal náhradu trov konania združeniu, nakoľko namietal neprijateľné zmluvné podmienky - pôvodne uplatnené zmluvné pokuty vo výške 520 €, teda namietal podstatnú skutočnosť a dôvod, ktorý napokon viedol žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Preto má za to, že trovy právneho zastúpenia vynaložené združením boli vynaložené účelne, nakoľko jeho úkony majú príčinnú súvislosť s rozhodnutím súdu vo veci samej. Trovy konania združenia, ktoré účelne vynaložil na bránenie jeho práv, predstavujú 85,80 € a pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 34,86 € + 2 režijného paušálu za rok 2014 á 8,04 €, vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 520 € podľa § 10 ods. 2, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 1.6.2010.

4. Žalobca, v zmysle § 201 v spojení s § 204 ods.1 O. s. p. v znení neskorších právnych predpisov podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti rozsudku v rozsahu priznaných trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi. I. Uviedol, že podal proti žalovanej na súd žalobu o zaplatenie sumy 648,14 € s prísl. z 26.2.2014, z dôvodu nedodržania zmluvných povinností voči právnomu predchodcovi žalobcu, ktoré jej vyplývali zo Zmluvy o pripojení, resp. Dodatku k Zmluve o pripojení, že 21.12.2015 bol mu doručený rozsudok z 3.12.2015. Odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu odôvodnil v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. (jeho znenie citoval), keďže - podľa jeho názoru - súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Neúčelne vynaložené trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka. Dovolil si poukázať na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zast. vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Citoval znenie § 142 ods.1 O. s. p. Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Mal za to, že trovy právneho zast., ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na uvedené si dovolil poukázať na uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Banská Bystrica 17Co/91/2012 z 25.4.2012 (citoval z neho) a na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 25.6.2013 (aj z neho citoval). III. Vedľajší účastník a jeho odbornosť pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zák. priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods.2 O. s. p.). Uvedené procesné právo zák. viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák. č. 250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zast. zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Z § 93 ods.2 O. s. p., ako aj z § 25 zák. č. 250/07 Z. z. je však zrejmé, že zák. uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľa. Ak bolo potrebné právne zast. spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko by nevedelo naplniť svoj hlavný predmet činnosti. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval, čo je v ňom, o. i., aj uvedené). Nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zast., ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zák. privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). IV. Účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zast., priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zast. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zák. priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zast. a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. V tejto súvislosti si dovolil poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval ďalšiu časť z jeho odôvodnenia). V. Prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Taktiež si dovolil poznamenať, že

vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ust. a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na uvedenú skutočnosť poukázal Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012 z 26.6.2012 (citoval z neho). Vedľajší účastník, teda do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. VI. Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V zmysle § 93 ods.2 O. s. p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zák. ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1 a 2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu 3Cdo 188/212 z 5.2.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zák. zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí 3Cdo188/212 z 5.2.2013. VII. Domnienka podľa § 101 ods.3 O. s. p. Citoval znenie § 101 ods.3 O. s. p. Mal za to, že uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade, ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, „ktorý“ sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo188/212 z 5.2.2013. VII. Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa. Ďalej považoval za potrebné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia MH SR vo výške 4 000 €, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: „Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi“, zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod registračným č.126/2012-4220-4330. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že MH SR poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2 x hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Ako vyplýva z uvedeného, vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zast. spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zast., v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zast. IX. Návrh rozhodnutia odvolacieho súdu. Citoval znenie § 220 O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol v zmysle cit. § 220 O. s. p. rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného sa trovy konania nepriznávajú a vedľajší účastník sa zaväzuje nahradiť mu trovy odvolacieho konania (v prílohe ich vyčíslil), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrilo združenie, ktoré o. i. uviedlo, že ako vyplýva z vykonaného dokazovania a odôvodnenia rozsudku žalobca podal návrh na zaplatenie sumy 128,14 € ako ceny za využitie telekomunikačných služieb zo Zmluvy o pripojení a na zaplatenie zmluvnej pokuty 520 €, spolu 648,14 €. Z jeho kvalifikovaného vyjadrenia z 10.9.2014 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania sa jeho vstup týka, len časti konania, v ktorej žalobca ako dodávateľ služby uplatnil voči žalovanému ako spotrebiteľovi neprijateľné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške zmluvnej pokuty, vo výške 520 €. Písomným podaním z 29.9.2015 vzal žalobca späť návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 520 € a zotrval na žalobe v časti uplatnenej sumy 128,14 € spolu s príslušným úrokom z omeškania. V odôvodnení rozsudku absentuje dátum kedy žalobca uplatnil čiastočné späťvzatie žalobného návrhu. On potom, čo mu bol doručený žalobný návrh

namietal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, následkom čoho v prevyšujúcej časti žalobca zobral svoj návrh späť. Jeho vstup a vyjadrenie malo za následok aj čiastočné späťvzatie návrhu, preto bol dôvodný a ním vykonané úkony právnej služby účelné. Prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14.9.2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, z ktorého citoval, ďalej poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojvoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca v zastúpení svojho advokáta si v tomto konaní uplatnil už v samotnom žalobnom návrhu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a pokladal vyčíslenú náhradu svojich trov za odôvodnenú a to aj napriek tomu, že jeho žalobný návrh bol jedným z mnohých jeho totožných návrhov, ktoré majú formulárový charakter. Naopak jeho právny musel podrobne žalobný návrh ako aj jeho prílohy preštudovať, posúdiť a následne podať v tejto konkrétnej veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj účel ochrany spotrebiteľa, keďže žalobný návrh bol žalobcom zobratý čiastočne späť po vyjadrení vedľajšieho účastníka. Jeho podanie (vyjadrenie) nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu žalobcu. Uviedol, že svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov a dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal na čl. 47 Ústavy SR a § 93 ods.4, § 24 a § 25 ods.1 O.s.p.. Činnosť vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C- 168/05, bod 37, z ktorého citoval. On bol v konaní úspešnejší oproti žalobcovi, preto súd rozhodol nesprávne, ak pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka mu žiadne trovy nepriznal a žalovaného zaviazal na zaplatenie trov konania vo výške 23 €. Citoval znenie § 93 ods.2, § 93 ods.4 O.s.p. a uviedol, že ak predpokladá, že súd uznáva právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom a teda aj na náhradu trov konania spätých správnym zastúpením avšak vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal s tým, že tieto považoval za neúčelné, poukazujeme naopak na prax žalobcu, ktorý hromadnými formulárovými žalobami uplatňuje voči spotrebiteľom premlčané nároky a teda je logické, že voči takémuto postupu žalobcu, sa opakovane musí vedľajší účastník vyjadrovať vo forme a spôsobom determinovaným postupom žalobcu. Na druhej strane poukázal na § 16 ods.1 z. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v platnom znení v zmysle, ktorého sa advokát ako nesporne odborne fundovaná osoba, môže dať v rámci svojho poverenia zastúpiť iným advokátom (§ 25 ods.3 O.s.p.) resp. v pozícii účastníka konania v zmysle § 24 O.s.p. zástupcom, ktorého by si zvolil. V obidvoch spomenutých procesných situáciách by sa jednalo aj napriek nesporne odbornej fundovanosti zastúpeného o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C- 279/09, združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. V predmetnej veci došlo ku zastaveniu konania jednoznačne v dôsledku jeho procesnej aktivity, keď žalobca po doručení jeho procesného stanoviska vo veci zobral svoj návrh voči žalovanému spotrebiteľovi čiastočne späť. Citoval znenie § 146 ods.2 O.s.p. a uviedol, že v prejednávanej veci jednoznačne nejde o prípad, kde by bol návrh podaný dôvodne a k späťvzatiu návrhu by došlo pre správanie žalovaného. Ďalej považoval za potrebné zdôrazniť, že súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu, pred prvým pojednávaním, že súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobcom vôbec nepristúpil k preskúmaniu neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a tak v časti o trovách konania mal súd aplikovať § 146 ods.2 O.s.p.. Opakovane poukázal na skutočnosť, že žalobca v zastúpení svojho advokáta si v tomto konaní uplatnil už v samotnom žalobnom návrhu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a pokladal vyčíslenú náhradu svojich trov za odôvodnenú a to aj napriek tomu, že jeho žalobný návrh bol jedným z mnohých jeho totožných návrhov, ktoré majú formulárový charakter. Naopak právny zástupca vedľajšieho účastníka musel podrobne žalobný návrh ako aj jeho prílohy preštudovať, posúdiť či sa v danom prípade jedná o uplatnenie premlčaného nároku a následne podať v tejto konkrétnej veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj účel ochrany spotrebiteľa, keďže žalobný návrh bol žalobcom zobratý späť po vyjadrení vedľajšieho účastníka - Podanie (vyjadrenie) vedľajšieho účastníka nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu žalobcu. Poukázal taktiež na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo 7.7.2009, v ktorom ústavný súd uviedol, že vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom pojmu „ účelný „ vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Na podporu svojich tvrdení poukázal napr. na uznesenie KS Košice č.k. ICo/5/2013 - 68 z 26.2.2013, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového

súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania voči nárokom žalobcu uplatneným voči žalovanému spotrebiteľovi. Totožný právny názor vyslovil KS v Košiciach v uznesení z 5.6.2014 č.k. 2Co/15/2014 a zároveň v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že účelnosť trov konania treba interpretovať v súlade s čl. 47 ods.2 Ústavy SR a § 3 ods.4 zák. č. 250/2007 Z.z., teda že do obsahu základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Súd ďalej dodáva, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. Súčasťou právnej ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods.1 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada ako súd uzatvára by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúce v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné pričom súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka jednoznačne za dôvodnú čo viedlo k zamietnutiu žaloby, čím postup vedľajšieho účastníka splnil funkciu a sledovaný cieľ t.j. ochranu spotrebiteľa. Na podporu svojich tvrdení poukázal napr. na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6Co/6/2015 - 114 z 30.11.2015, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Košice II., č.k. 29C/15/2014-98 z 19.11.2014 a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu a 9Co/94/2015 - 80 zo 14.4.2015, 2Co/373/2013 zo 15.5.2014, 11Co/487/2013 z 30.4.2014, 2Co/353/2013 zo 7.4.2014. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol rozsudok Okresného súdu Košice I. z 3.12.2015, č.k.: 40C/158/2014 v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako vecne správne potvrdiť v súlade s § 219 O.s.p.. V prípade ak sa odvolací súd nestotožní s naším právnym názorom, žiadame aby v odvolacom konaní nebola žalobcovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu ich neúčelnosti spočívajúcej v tých istých okolnostiach aké vytyka žalobca jemu, a to že po získaní vedomostí žalobcom, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva, alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musel žalobca advokátovi zaplatiť, aby pre neho paušálny vzor odvolania vyhotovil, nemôže už byť ďalej účelným vynakladaním prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj v ďalších druhovo totožných veciach robil obsahovo identické podania - odvolania voči rozhodnutiam ukladajúcim mu platiť trovy konania združenia bez toho, aby tu bol zrejmy aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej žalobcu zastupuje. Žalobca je povinný nahradiť združeniu trovy odvolacieho konania v sume 16,88 € bez DPH (1 úkon zo sumy 85,80 € je tarifná hodnota 16,60 €, 1/2 z 16,60 € = 8,30 € + režijný paušál 8,58€) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Moniky Marjanovič, advokátka, Košice, Urbánkova 1562/6 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

6. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Uznesenie, okrem výroku o trovách konania, nebolo odvolaním napadnuté a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

9. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho podľa § 388 CSP, zmenil tak, že združeniu náhradu trov konania nepriznal.

10. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. h) CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods.1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach

a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11. Súd síce použil správny právny predpis, ale na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

12. V prejednávanej veci trovy vynaložené združením, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že združenie - vzhľadom na svoj cieľ - bolo vytvorené na ochranu spotrebiteľa, že samotné združenie je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa. Združenie má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelne bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca združenia vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup združení do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ združenia, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesionálna organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známou odvolaciemu súdu z iných vecí, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako združenie, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako združenie a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

13. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Žalobca síce mal v odvolacom konaní úspech, ale aplikáciou § 257 s prihliadnutím na osobitosť konania, keď postavenie vedľajšieho účastníka predtým upravené v § 93 ods.2 O. s. p. v podstate zaniklo neboli žalobcovi tieto trovy priznané.

18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.